

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého Kraje**, se sídlem Jeremenkova 40, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2016, č. j. KUOK 69982/2016, sp. zn. KÚOK/50014/2016/ODSH-SD/7228, vedené u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci pod sp. zn. 59 A 19/2016, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 28. 12. 2016, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 1. 2017, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to vydání rozhodnutí v řízení o žalobě vedeném u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 59 A 19/2016. Svůj návrh omezil na tvrzení, že rozhodující soud je v prodlení s vydáním rozhodnutí o věci samé.

K návrhu se vyjádřila zastupující soudkyně; uvedla, že soud opakovaně rozhodoval o žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě, vyžádal si již potřebné spisy a podklady k rozhodnutí, ale s ohledem na požadavek § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) bude věc vyřízena v řádném pořadí tak, jak napadla. V současné době soud vyřizuje věci napadlé počátkem roku 2016.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel doručil soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného dne 2. 8. 2016. V ní mj. požádal o přiznání odkladného účinku a uvedl, že jej bude v řízení před soudem zastupovat Cannabic is The Cure, z. s., se sídlem Tylova 2, Olomouc. Usnesením ze dne 9. 8. 2016 soud nepřipustil označeného zástupce k zastupování před soudem, usnesením z téhož dne pak vyzval navrhovatele k zaplacení soudního poplatku za rozhodnutí o odkladném účinku. Přípisem ze dne 26. 8. 2016 vyzval soud žalovaného k vyjádření k odkladnému účinku, k žalobě a k zaslání správního spisu. Usnesením ze dne 2. 9. 2016 krajský soud nepřiznal žalobě odkladný účinek, a to pro nedostatečné tvrzení vzniku možné újmy působením napadeného rozhodnutí. Přípisem

ze dne 14. 9. 2016 zaslal soud navrhovateli na vědomí vyjádření žalovaného k žalobě a k vyjádření k postupu podle § 51 s. ř. s. Návrhem ze dne 13. 9. 2016 navrhovatel opakovaně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě; o tomto návrhu soud rozhodl usnesením ze dne 7. 10. 2016 a odkladný účinek žalobě přiznal. Dne 28. 12. 2016 podal navrhovatel soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle zákona o soudech a soudcích.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Krajský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Ve věci navrhovatele vede krajský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o přestupku podle § 65 a násl. s. ř. s.; nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu krajského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věci po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Krajský soud komunikoval s navrhovatelem i žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Spis již bude připraven k meritornímu projednání a rozhodnutí. Délku řízení pět měsíců (od podání žaloby do podání návrhu na určení lhůty) ještě

nelze, vzhledem k rozsahu agendy a množství sporů vedených u daného soudu, považovat za průtahy v řízení či nečinnost krajského soudu. Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Nejvyšší správní soud rozumí snaze navrhovatele domoci se co nejrychlejšího rozhodnutí dané věci, avšak její povaha není taková, aby umožňovala rozhodnout v přednostním režimu. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu